

Enneagram was voor Sabine Desoete openbaring

“God laten gebeuren”

Sabine Desoete is namens de Hospitaalzusters van Sint-Jan verantwoordelijk voor een “peda” in hartje Brugge. Toen ze jaren geleden het eeuwenoude psychologische en spirituele ontwikkelingsmodel enneagram leerde kennen, was dat een openbaring. Nu begeleidt de zuster anderen met cursussen op een weg naar de eigen diepte, waar zij God “laten gebeuren”.

JAN GLORIEUX // “Ik ben in deze augustijns geïnspireerde congregatie ingetreden vanuit het verlangen ‘verder en hoger’ te raken in mijn geloof. Het voelde toen aan als een zaak van normen en hooggestemde idealen die ik diende na te streven – en wilde nastreven. Mijn super-ego of geweten vormde daarbij een kompas. Ik moest vooral leren, lezen en bidden om dat doel te bereiken. Of dat dacht ik toch.

“Ik vind Hem in mededogen, schoonheid en wijsheid.”

Toen ontdekte ik het enneagram: een psychologisch en spiritueel ontwikkelingsmodel dat drie energiecentra onderscheidt, zijnde hart, hoofd en buik. Daarnaast heb je negen persoonlijkheidstypes met hun passies of valkuilen. Een mens leert zodoende zijn functioneren kritisch evalueren. En dat bevrijdt. Kwestie van meer jezelf te worden: een geheel, een vrij samenspel van krachten en oriëntaties die je versterken ten opzichte van het valse zelf dat je hebt opgebouwd. Je leert met jezelf leven, je echte noden kennen. Je ontwikkelt ook barmhartigheid voor jezelf en tegelijk nederigheid. Ik herken mij in de oproep: ‘Bemin je naaste als jezelf’, maar dan gaat het erom ons net te hoeden voor blinde vlekken, door liefde te voelen voor onszelf in onze zwakte. Dat er vaar ik alvast in mijn contacten met zowel medezusters als andere medemensen.

Van verdeeldheid...

Mensen hebben het vaak moeilijk om echt contact te leggen. Het is geregeld gemakkelijker om – onbewust weliswaar – voor een zekere verdeeldheid te kiezen: iedereen op zijn eentje. Zo zocht ik eveneens de weg die voor mij was voorbestemd, naar ik meende. Ik moest echter eerst mezelf leren kennen. We hebben maar al te vaak een zelfbeeld gebaseerd op een doel dat we ons hebben voorgenomen. Dat verblindt ons; verhardt ons soms. We vervallen in de zonde van onze passies, in feite de zeven hoofdzonden plus twee. Die zijn alleen zonden omdat ze ons in een kramp brengen en zodoende verdeeldheid zaaien, zoals de *diabolos* of duivel. Die kan je etymologisch omschrijven als de verbreker, de verdeler. Hij zorgt ook voor dualisme. Dan lijkt het erop dat God soms aanwezig is en dan weer niet. Zoiets kunnen wij evenwel niet geloven.

... naar communicatie

Dat dualisme dienen we los te laten. Mensen zijn al eens behept met zelfzucht, woede of angst maar alleen omdat ze niet in verbinding staan met zichzelf. Om de verbinding met ons diepe zelf te herstellen en eenheid te bereiken, moeten we bij onszelf ontspannen. Spontaan beseffen we vervolgens onze diepe behoeften. Ik merk bij mezelf dat ik veel ‘breder’ leef. Streven hoeft niet meer. Ik kan nu schouwen, beschouwen, genieten, wandelen en vrij in relatie treden. Bovendien zie ik hoe die ontspanning in mijzelf het creatieve weer heeft gewekt, de zin voor schoonheid, en het ‘speels-geestige’ of ‘geest-rijke’ als bron van wijsheid. Hierdoor heb ik onder meer verhalen geschreven. Er ontstaat een nieuwe dynamiek

BIO SABINE DESOETE

“Heb lief en doe wat je wil”

Sociaal verpleegkundige **Sabine Desoete** wenste eigenlijk geen leven als religieuze, integendeel. “Thomas Mertons boek *Louteringsberg* had mij ‘gerustgesteld’ dat ik niet voor het kloosterleven gemaakt was”, vertelt ze. “Tot ik in Taizé werd aangesproken door een priester langs de weg. Zijn appel hoorde ik nadien in de grote kapel in het gebed bevestigd. Ik werd geraakt maar het kostte nog een aantal jaar voor ik mijn weerstand overwon. Nu ben ik gelukkig. Ik voel me in mijn ontwikkeling gesteund door een congregatie die zich metterdaad laat leiden door het augustijnse adagio: ‘Heb lief en doe wat je wil’. Het is zo mooi als we vertrouwen krijgen.”

“Zielscontact”

Ze volgde later praktische theologie en de cursus counseling bij hoogleraar Mia Leijssen. Witte pater Marcel Neels initieerde haar in het enneagram: “Voor hem maakte de kennismaking met die leer zijn missionarisleven compleet. En ik begrijp hem. Ook Hannah Nathans in Nederland – die rabbijn is geworden na jaren enneagrambegeleiding en -onderzoek – ben ik erkentelijk.” Sinds een tiental jaar geeft de zuster zowat jaarlijks een cursus van zeven kennismakingsdagen, wat haar dankbaar sterft. “De openheid daarbij leidt tot een soort zielscontact. Er is eenheid.” (JG)

van binnenuit; ik lever meer onbevangen een bijdrage aan onze wereld, vanuit een eenheid van hart en ziel. En ik kan mij meer afstemmen op of voeling krijgen met anderen. Het enneagram brengt mij naar het universele, de eenheid.

Roeping 2.0

Ik laat mij leiden door een *God-dabar* die woord en daad is, een God die ‘gebeurt’. Die *God-dabar* geeft me vertrouwen, veiligheid en liefde. Zo ontstaat een sfeer waarin mensen mogen zijn wie ze zijn, zonder angst en zonder masker.

“We moeten ons hoeden voor valse namen en beelden.”

We zijn geneigd erg veel beelden van God te maken en die beelden te voeden, terwijl ik Hem in mededogen, schoonheid en wijsheid vind – of meer nog – in wat verbindt. We moeten ons hoeden voor valse namen en beelden. Ik citeer graag kunstenaar Mark Delrue, die zich in een mijmering over zijn 50 jaar priesterschap afvraagt: ‘Was mijn spreken soms niet als de pop van de buikspreker? Die pop kreeg de naam God.’

Mystiek

Hoe anders is dat in de mystiek. Zo heb ik Beatrijs van Nazareth leren kennen door het boek *Zeven manieren van minnen*, maar ik merk evenzeer dat filosoof Bleri Lleshi een boek uitgeeft met als titel *Liefde in tijden van angst* en daarin naar de mystici verwijst. Ook poëzie – zelfs moderne, ogenschijnlijk niet-religieuze – lijkt het mysterie te laten oplichten. Opnieuw Delrue refereert aan ‘het totaal andere’ dat hij bij dichter Rutger Kopland terugvindt:

Hoe zal ik dit uitleggen, dit waarom
wat wij vinden niet is
wat wij zoeken?

Laten we de tijd laten gaan
waarheen hij wil,

en zien dan hoe weiden hun vee vinden,
wouden hun wild, luchten hun vogels,
uitzichten onze ogen

en ach, hoe eenvoudig zijn raadsel vindt.

Zo andersom is alles, misschien.
Ik zal dit uitleggen.

En zo krijg je dan spiegelingen die het mysterie blootleggen: omkeringen van wat wij menen te zien. Je ziet de dingen dan anders. Zoals ik nu het gevoel heb dat zuster Gislena – die altijd zorg droeg – niet zomaar gestorven is op Witte Donderdag. Nee, Witte Donderdag heeft haar gekozen.”

“Streven hoeft niet meer. Nu kan ik schouwen, beschouwen, genieten, wandelen en vrij in relatie treden”, getuigt Sabine Desoete. © MICHEL VANNEUVILLE

